

der her efter Dansk Folkepartis opfattelse tale om driftsudgifter for en arbejdsgiver, som naturligvis fuldt ud vil være fradragsberettiget for arbejdsgiveren.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at arbejdsgiverbetalte behandlingsudgifter ikke skal betragtes som frynsegoder, men snarere som samfundsgoder. Jeg kan ikke se, at en ordning med skattefritagelse for arbejdsgiverbetalt sygdomsbehandling i mindre grad lægger op til den målsætning, som regeringen blandt andet i det foregående lovforslag lægger så meget vægt på, nemlig virksomhedernes sociale ansvar og mulighederne for, at medarbejderne får indflydelse på egen arbejdsplads samt fastholdelse af arbejdspladsen.

Tværtimod mener jeg, at skattefritagelse for generel sygdomsbehandling i endnu højere grad med dette beslutningsforslag vil kunne støtte mange af de sociale, familiemæssige, livskvalitetsmæssige og arbejdsmarkedsorienterede tiltag, som regeringen traditionelt lægger stor vægt på.

Som forslagsstillerne ganske rigtig påpeger, vil man med en vedtagelse af beslutningsforslaget undgå en masse udstødninger fra arbejdsmarkedet, fordi medarbejderne på grund af sygdom, indtil de eksempelvis kan blive opereret på et offentligt sygehus, ikke kan præstere en ordentlig arbejdsindsats og dermed risikerer at blive fyret.

Ventelister til det offentlige behandlingssystem vil naturligvis blive nedbragt, og arbejdsgiverens produktionstab vil blive minimeret, dels som følge af den syge medarbejders mindre fravær, dels fordi man ikke skal ud og ansætte anden kvalificeret arbejdskraft.

Det offentlige ville få betydelige besparelser i forbindelse med udbetaling af sygedagpenge, og en medarbejders hurtigere tilbagevenden til arbejdsmarkedet ville opretholde den pågældendes normalt høje skattegrundlag, frem for hvis han var på sygedagpenge. Hertil kommer, at en gennemførelse af beslutningsforslaget vil medføre forøgede skatteindtægter fra de private behandlere.

Jeg deler ikke regeringens opfattelse af, at en øget mulighed for adgang til sygehusbehandling på de private hospitaler skulle medføre en forskelsbehandling, idet forslaget jo netop lægger vægt på, at tilbudet skal være generelt på den enkelte arbejdsplads og tilfalde samtlige af firmaets medarbejdergrupper.

Jeg deler heller ikke regeringens bekymring for, at det offentlige sundhedssystem bliver drænet for kvalificeret arbejdskraft. Det var også en diskussion, vi var inde på i den foregående sag. Arbejdskraften er jo fortsat til stede, uanset om den lægges på det offentlige sygehus eller på et privathospital.

Derimod vil den hurtige, dygtige og effektive behandler i højere grad kunne udføre eksempelvis operationer på et privat hospital. I dag er administrative regler, bureaukrati og ineffektiv behandlingstilrettelæggelse mange gange til hinder for, at behandleren kan udnytte sine ressourcer fuldt ud.

Alt i alt er det et udmærket beslutningsforslag udelukkende med positive og samfundsgavnige aspekter og oven i købet med udsigt til, at de offentlige udgifter kan reduceres og indtjeningen øges. Dansk Folkeparti støtter varmt beslutningsforslaget.

Sonja Albrink (CD):

CD kan støtte tankegangen i forslaget, men vi synes også i CD, at vi skal tage et skridt ad gangen, og derfor var det jo, at CD fremsatte forslaget om arbejdsgiverbetalt alkoholafvænnings, som vi lige har behandlet.

Vi mener, at skattefrihed for medarbejdere, der modtager arbejdsgiverbetalt behandling, bør udvides på længere sigt. Men som sagt mener vi også, at det er ganske vigtigt, at vi tager et skridt ad gangen.

Lad os nu få gjort noget ved alkoholmisbruget. Senere kan man jo så drage måske andre misbrugsproblemer ind, men der er jo også andre sundhedsproblemer relateret til arbejdspladser, hvor man med fordel kan prøve at spørge, om man kan gøre den samme ting.

Alt i alt synes vi, at det i hvert fald ikke bør være skattesystemet, der forhindrer den sociale indsats over for medarbejderne. Men vi mener, at alkoholafvænningsen måske kan give os nogle erfaringer, som det er vigtigt vi inddrager, inden vi fremsætter noget nyt.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget, der er en genfremsættelse af Fremskridtspartiets beslutningsforslag fra foråret.

Vi ser gerne, at arbejdsgiverne går ind og tager et større socialt ansvar for deres medarbejdere ved at skabe gode og trygge rammer for medarbejderne, men vi mener samtidig, at det